

Odpowiedź na tytułowe pytanie brzmi: tak. Dlaczego? O tym w niedawnym wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie.

W omawianej sprawie – dla oceny prawidłowości rozstrzygnięcia podjętego w ramach konkursu – kluczowe było udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie: czy wnioskodawca lub którykolwiek z podmiotów powiązanych z wnioskodawcą (jeśli występują) nie jest przedsiębiorstwem znajdującym się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 ust. 18 rozporządzenia Komisji (UE) Nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu? Odpowiedź na to pytanie była istotna ze względu na to, że w świetle Regulaminu konkursu wsparcie nie mogło zostać udzielone takiemu podmiotowi.

Warto przypomnieć, że stosownie do art. 2 ust. 18 ww. rozporządzenia „przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji” oznacza przedsiębiorstwo, wobec którego zachodzi co najmniej jedna z poniższych okoliczności:

- a. przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (innej niż MŚP, które istnieje od mniej niż trzech lat lub, do celów kwalifikowalności pomocy na finansowanie ryzyka, MŚP w okresie siedmiu lat od daty pierwszej sprzedaży komercyjnej, które kwalifikuje się do inwestycji w zakresie finansowania ryzyka w następstwie przeprowadzenia procedury *due diligence* przez wybranego pośrednika finansowego), w przypadku gdy ponad połowa jej subskrybowanego kapitału zakładowego została utracona w efekcie zakumulowanych strat. Taka sytuacja ma miejsce, gdy w wyniku odliczenia od rezerw (i wszystkich innych elementów uznawanych za część środków własnych przedsiębiorstwa) zakumulowanych strat powstaje ujemna skumulowana kwota, która przekracza połowę subskrybowanego kapitału zakładowego. Do celów niniejszego przepisu „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” odnosi się w szczególności do rodzajów jednostek podanych w załączniku I do dyrektywy 2013/34/UE, a „kapitał zakładowy” obejmuje, w stosownych przypadkach, wszelkie premie emisyjne,
- b. w przypadku spółki, w której co najmniej niektórzy członkowie ponoszą nieograniczoną odpowiedzialność za jej zadłużenie (innej niż MŚP, które istnieje od mniej niż trzech lat lub, do celów kwalifikowalności pomocy na finansowanie ryzyka, MŚP w okresie siedmiu lat od daty pierwszej sprzedaży komercyjnej, które kwalifikuje się do inwestycji w zakresie finansowania ryzyka w następstwie przeprowadzenia procedury *due diligence* przez wybranego pośrednika finansowego), w przypadku gdy ponad połowa jej kapitału wykazanego w sprawozdaniach finansowych tej spółki została utracona w efekcie zakumulowanych strat. Do celów niniejszego przepisu „spółka, w której co najmniej niektórzy członkowie ponoszą nieograniczoną odpowiedzialność za jej zadłużenie” odnosi się w szczególności do rodzajów jednostek wymienionych w załączniku II do dyrektywy 2013/34/UE,
- c. w sytuacji gdy przedsiębiorstwo podlega zbiorowemu postępowaniu w związku z niewypłacalnością lub spełnia kryteria na mocy obowiązującego prawa krajowego, by zostać objętym zbiorowym postępowaniem w związku z niewypłacalnością na wniosek jej wierzycieli,
- d. w sytuacji gdy przedsiębiorstwo otrzymało pomoc na ratowanie i nie spłaciło do tej pory pożyczki ani nie zakończyło umowy o gwarancję lub otrzymało pomoc na restrukturyzację i nadal podlega planowi restrukturyzacyjnemu,
- e. w przypadku przedsiębiorstwa, które nie jest MŚP, jeśli w ciągu ostatnich dwóch lat: księgowy stosunek kapitału obcego do kapitału własnego tego przedsiębiorstwa przekracza 7,5; oraz wskaźnik relacji pokrycia odsetek do EBITDA tego przedsiębiorstwa wynosi poniżej 1,0.

Czy spółka komunalna może być „przedsiębiorstwem znajdującym się w trudnej sytuacji”?

Kategoria: Rozwój i fundusze

Opublikowano: sobota, 25, kwiecień 2020 10:50

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 1236

W tejże sprawie spółka komunalna znajdowała się w takiej sytuacji. Wnioskodawca (czyli spółka) nie zaprzeczył temu, że prowadził nierentowną działalność gospodarczą i ponosił w poprzednich okresach rozliczeniowych straty finansowe. Odnotowana strata w tej wysokości była wyższa od wysokości połowy kapitału własnego i została podana w oficjalnym sprawozdaniu finansowym Spółki. Poza tym według WSA o trudnej sytuacji wnioskodawcy świadczyła m.in. przyznana mu rekompensata – w drodze uchwały Rady Miasta.

W ocenie Sądu okoliczność, że jedynym wspólnikiem jest Gmina nie oznaczała, że przy ocenie stanu ekonomicznego i finansowego (ocenie niezbędnej w kontekście art. 2 ust. 18 rozporządzenia nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r.) należało uwzględnić potencjał tejże Gminy. WSA podzielił stanowisko organu co do tego, że zła sytuacja ekonomiczna samego wnioskodawcy ma decydujące znaczenie dla oceny sytuacji ekonomicznej jednostki gospodarczej oraz zwalnia z oceny sytuacji ekonomicznej podmiotów powiązanych z wnioskodawcą.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 30 stycznia 2020 r., III SA/Lu 694/19

Źródło: [CBOSA](#)